

[Himmelstrup.]

har man fra den højtærede Finansministers Side imødekommet et meget udbredt Ønske om, at de Beskatningsregler, her er Tale om, skulde udstrækkes paa en bredere Basis end oprindelig foreslaaet. Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har imidlertid ikke ment at kunne slutte sig til det Ændringsforslag, den højtærede Finansminister her har stillet, idet han ikke er tilfreds med selve Beskatningens Haardhed, Skattesatsernes Højde, og det ærede Medlem har derfor stillet et Ændringsforslag, hvori han foruden at foreslaa visse Ændringer opretholder den tredie Skalas Satser fra det oprindelige Lovforslag.

Vi kommer saa til Spørgsmaalet om Beskatningen af Selskaber og Formuestigninger i Selskaber og Foreninger, § 18 i det oprindelige Lovforslag. Der vil jeg først nævne Ændringsforslaget Nr. 41 til § 18, hvorefter Datterselskaber ikke skal beskattes selvstændigt, saadan som Tanken oprindeligt var efter § 18, Stk. 2, Nr. 1. Denne Bestemmelse er nu efter indtrængende Henstilling fra forskellig Side blevet ændret, saaledes at de almindelige Regler om Beskatningen af Moderselskaber og Datterselskaber ogsaa kommer til at gælde paa dette Omraade. Det er en Indrømmelse, som sikkert vil blive meget stærkt paaskønnet fra forskellig Side inden for Erhvervslivet.

Den vigtigste Ændring i Afsnittet om Stigningsbeskatningen for Selskaber og Foreninger er altsaa Ændringsforslag Nr. 50 til § 25, Delingen af Aktieselskaberne i to Grupper, de børsnoterede og Familieaktieselskaberne, hvad jeg i øvrigt allerede har omtalt under Ændringsforslag Nr. 10 om Kursfastsættelsen for Aktier i Familieaktieselskaber. De to Skalaer medfører som nævnt en stærkere Beskatning af Familieaktieselskaberne end af de saakaldte børsnoterede Aktieselskaber.

Men Foreninger og Selskaber omfatter jo ogsaa det, der kaldes „andre Selskaber og Foreninger“. Det er væsentligt kooperative Virksomheder, der er Tale om her. Her er ogsaa gennemført en meget indgribende og omfattende Ændring fra det oprindelige Forslag. Efter dette var Skattens Størrelse for disse Selskaber afhængig af det procentuale Forhold mellem Basisformuen og Formuestigningen, men efter Ændringen er Beskatningens Størrelse alene afhængig af den afgiftspligtige Formuestignings absolutte Størrelse. Grunden hertil kan vel nok siges at være den, at der har fundet ganske overordentlig omfattende Henlæggelser Sted, i hvert Fald i Forhold

til tidligere, inden for de kooperative Virksomheder i Danmark. Vi ved jo alle, at det i hvert Fald tidligere meget hyppigt var en Anke, som blev rettet mod de kooperative Virksomheder, at de havde for smaa Reserver. Det hang naturligvis for en meget stor Del sammen med, at deres økonomiske Basis var det solidariske Ansvar og ikke den Formue, som de selv raadede over. I dette Forhold er der imidlertid, efter hvad der er oplyst for Udvalget, sket betydelige Ændringer i de senere Aar, idet Ledelsen af den kooperative Bevægelse her i Landet — det gælder baade Andelsudvalget og ogsaa det kooperative Fællesforbund — i høj Grad har opfordret de kooperative Selskaber til at konsolidere sig, til at henlægge, og det er sket i meget betydelig Udstrækning netop nu i Krigsperioden, i selve Lovens Stigningsperiode. Dette vilde da medføre, at Beskatningen, naar Basisformuen var saa lav, som den jo vilde være efter det oprindelige Forslags Regler om det procentuale Forhold mellem Basisformuen og Formuestigningen, vilde blive urimelig haard, og det er da Grunden til denne meget betydningsfulde Ændring, som er indført efter indtrængende Henstilling fra den Del af Erhvervslivet, som repræsenterer disse Interesser.

Dette er altsaa nogle af Ændringsforslagene til Afsnittet om Beskatningen af Stigningsbeløbet. Men som man ved, er Forslaget et dobbelt, det indeholder dels et Beskatningsafsnit, dels et Laaneafsnit, nemlig de saakaldte Stabiliseringslaan — i det oprindelige Forslag begynder dette Afsnit ved § 26. Den vigtigste Ændring i dette Afsnit, tror jeg man maa sige, er Ændringsforslaget Nr. 59 til § 27. Her sker en meget betydelig Udvidelse af Pligten til at tegne Stabiliseringslaan, idet Tegningspligten udvides til her i Landet hjemmehørende den 1. April 1946 bestaaende Selskaber og Foreninger, Legater, Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner. Begrundelsen for at foretage denne Udvidelse har for Udvalget været for det første, at der skulde skaffes nogle Penge, fordi der var Lempelser paa andre Omraader, for det andet, at ogsaa disse Institutioner, Legater, Stiftelser og Foreninger maatte være interesseret i de sunde Pengeforhold, i Stabiliseringen af Pengeværdien, som jo er Formaalet med hele denne Lovgivning, og at det derfor ikke vilde være urimeligt, at de ogsaa selv bidrog noget dertil. Der er dog her en Række Undtagelser. Fra de Institutioner, som i Ændringsforslag Nr. 59 er inddraget under Pligten til at tegne Stabili-